

tundmatta rahwas. Üks wõib teist ärra tappa, ei tohhi teine abbi minna: äkkiste haigeks jada ja mahha langeda, agga liggimesse abbi ei olle temmal loota.

Üks noormees, Salamailas, läks weesi-weeste jure jögge ojuma, sai wee sees krampi-haigust, mis temma ihho kangeks tõmbas, et ta ennast ennast ligutada ei sanud.

Mölder watis weesti peält ja üks paat olli innimestega täis, kalla-püäl, ning waatsid ka peält, kuidas surm selle ojuja kallale kippus. Kui need nüüd näggid, et ta isseennast ei wõinud aidata ja jo hakkas ärra wauma, sõitsid nobbedaste ärra ja mölder läks ka weesti sisse. Õnneks tulli selle huppuja seltsimees ja tõmbas tedda wee seest wälja, örus ja nühtis ni kaua, et ta jälle elluse tõusis.

Teiseks näggin ühte suurtsuggo naesterahwast ulitsa peäle mahha langewad ja ärraminnestawad. Peäle sadda innimest tullid ja läksid temmost möda, agga legi ei pistnud kät temma külge; ka minnule ööldi, et ma mitte selle õnnetuma liggi ei piddand minnema.

Kui ma nüüd küsisin, miks pärrast nemmad

ühte teist hädda ajal ei aita, anti mulle wastusfeks: „Meie maal on se wanna seäduš, et kes teist abbi lähhäb ja se häddalinne surreb, abbimees kohhe finni wõetakse ja wangi torni heidetakse ja kui teise mõrtsukas ärrahuffatud, ehk kaua wangiš petud!“

Näme kül, kus seisab wigga!
Olgo noor ehk wanna igga,
Neil on ees ja tagga hirm,
Wangi-põlli, ehk ka — surm!
Kui kül teisel hädda näwad,
Külmaks sest ta wasto jäwad.

Ni kui luggo Salamailas,
Ei wõi olla teises paikas:
Kus ja teisel hädda nääd
Itka senna abbi lääd:
Tänna juhtub teisel sedda,
Ehk jull' homme surem hädda!

Tiifkuse haigus kaub ihho sundimisese läbbi.

Üks Hallelinna mees, Saksamaal, kes kaua aega tiifkuse ehk jookseja haiguseses olli olnud, juhtus sõa ajal Prantsuse soldati kumpo, kes haiget sundis temma poolt tündrit koera kotti laagrise kandma. Et lot raske olli, siis ei juut-